

[Christiani.]

om ikke de Laan, der var uddelt til Haandværkerne, var bedømt lovlig strengt. Det er jo saaledes, at kun Trediedelen af de Laan, hvorom der er ansøgt, er bevilget, og for Industriens Vedkommende er det kun en Femtedel. Det kunde virkelig synes, som om man kunde være gaaet noget videre. Det kunde være interessant at faa at vide — jeg har spurgt om det tidligere, men ikke faaet noget Svar —, om der da paa disse Laan er tabt større Summer. Det er jo meget smaa Beløb, der er stillet til Raadighed.

Jeg har ligeledes spurgt — heller ikke paa det har jeg faaet noget Svar —, om det ikke var muligt, at den Kreditgaranti paa 200 000 Kr., som gives til Haandværkerne, kunde sættes op. Naar man tænker paa, hvor mange Haandværkere der er, er 200 000 Kr.s Kreditgaranti en meget lille Sum. Den højtærede Handelsminister siger: Hr. Christiani kan være ganske rolig, for disse Laan bedømmes af Haandværkets egne Folk. Ja, det er rigtigt, at der er nogle Komiteer, som har Magt til at afgøre disse Indstillinger, men til syvende og sidst ligger det hele i Handelsministerens Haand. Det er Handelsministeren, der træffer Afgørelsen og giver disse Komiteer deres Direktiver.

Handelsministeren sagde endvidere: disse Laan har maaske været strengt bedømt i Fortiden, men nu bliver de mildere bedømt, og i Fremtiden vil Bedømmelsen stadig blive mildere. Jeg vil tillade mig at understrege denne Udtalelse. Jeg glæder mig over den. Jeg tror nemlig, det er nødvendigt. Det forekommer mig for strengt, at kun en Trediedel af Ansøgningerne er blevet bevilget.

Jeg tillod mig i Udvalget at gøre den højtærede Handelsminister opmærksom paa, at hele det store Problem, Arbejdsløsheden, er gjort til Genstand for en meget omhyggelig Undersøgelse af Socialministeriets nationaløkonomiske Konsulent, Kontorchef Dich, som har skrevet en tyk Bog, der indeholder en Række interessante Enkeltheder i saa Henseende. I denne Bog er det angivet, at de Beløb, som Staten under forskellige Former stiller til Erhvervslivets Raadighed, bør stilles til Raadighed paa en saadan Maade, at de i Virkeligheden supplerer Bankkrediten. Statens Virkning er her den, at den ligesom løfter en daarlig Tid op i gode Konjunkturer, den sletter for et Øjeblik Pessimismen ud og siger: Tab ikke Modet, vi er her, det skal nok gaa. Jeg ved ikke, om den højtærede Handelsminister har læst denne Bog, ellers kan jeg meget anbefale

baade Ministeren og det høje Tings Medlemmer at læse i hvert Fald de sidste 100 Sider, som drager en Række vigtige Konklusioner med Hensyn til de Ordninger, som burde træffes over for vort Erhvervsliv for at opnaa det, som vi alle tilstræber mere end noget andet, nemlig at indskrænke, eventuelt helt afløse Arbejdsløsheden med Beskæftigelse.

En af de Ting, der særlig omtales i denne Bog, er den Virkning, det kan have, naar det offentlige træder til som finansierende Garant. Der er ikke Tale om at lægge Penge ud, der er Tale om at indgyde Tillid og, hvor Grundlaget er rigtigt, hvor Ledelsen er dygtig, hvor Formaålet er forsvareligt, og hvor alt dette paa nøjagtig og sagkyndig Maade er bedømt af de dertil egnede Udvalg og faglige Institutioner, at give den Garanti, som er nødvendig. Men saa fremhæves det udtrykkeligt, at for at det skal faa rigtig Betydning, er det nødvendigt, at denne Garanti strækker sig et Stykke videre end dertil, hvor Bankerne vil gaa, for hvis den ikke strækker sig videre, hvis den ikke vil optage de Tilfælde, som Bankerne afviser, saa er der ikke meget ved den. Den maa altsaa løbe en noget større Risiko.

Dette er et Punkt af overordentlig stor Vigtighed. Jeg kan ikke sige, hvor stor en Risiko man her skal løbe, men jeg er enig med den Mand, der har skrevet den omtalte Bog, i, at de Beløb, der eventuelt kan tabes paa en saadan Kredit, stillet i Forhold til den overordentlige Virksomhed, som der kan komme ud af denne Kreditgaranti for de vedkommende Erhverv og de mange Arbejdere, er for intet at regne mod de uhyre Summer, som vi daglig giver ud til Arbejdsløshedsunderstøttelse og til andre Understøttelser, Beløb, som jo ikke omsættes i produktive Værdier, men direkte er tabt.

Saa vil jeg gerne vende mig til Industrien. For Industriens Vedkommende er det jo kun $\frac{1}{5}$ af Ansøgerne, der har faaet deres Ansøgninger bevilget, saa lignende Betragtninger, som jeg allerede har fremsat, vil kunne gøres gældende her. Ogsaa her maatte der kunne tages mere kulant paa de indgaaede Ansøgninger.

Endelig er der den meget vigtige § 14, som indeholder Bestemmelser om Eksportkreditter til Virksomheder, der eksporterer Varer her fra Landet og beskæftiger danske Folk og hjembringer Valuta. Denne Paragraf omtalte jeg særlig i Udvalget, ligesom jeg gjorde det her forleden Dag. Jeg mener, at den kunde gøres noget mere vidtrækkende.